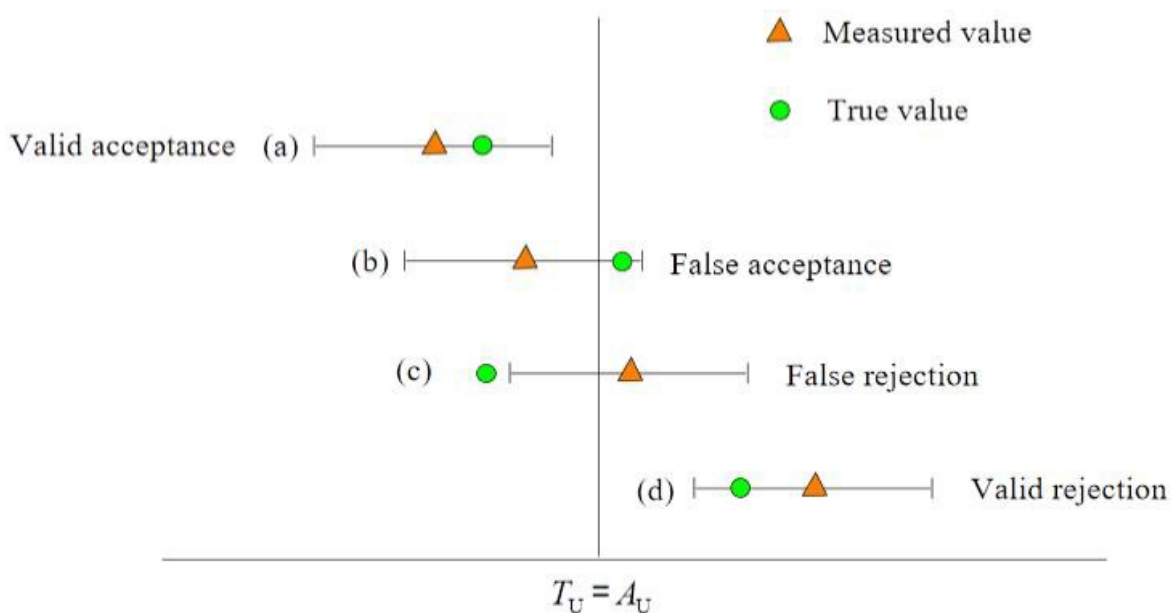

* Pravilo odlučivanja

Na osnovu smernica ISO/IEC Guide 98-4, odnosno ILAC – G8:09 pravilo odlučivanja je izvedeno na sledeći način:

Prihvatanje ili odbijanje usaglašenosti ispitivanog uzorka sa specifikacijom, standardom ili odgovarajućim Pravilnikom kada je izmerena vrednost, koja se ispituje blizu granične vrednosti može rezultovati pogrešnom odlukom. Takve odluke se uglavnom vezuju za 2 slučaja kada je zakonskom regulativom ili tehničkom specifikacijom zastupljena jedna gornja granična vrednost prihvatljivosti rezultata ispitivanja ilustrovano na **slici 1** ishodi (b) i (c):

Slika 1 ilustruje pravila jednostavnog prihvatanja za dobijenu vrednost blisku gornjoj granici tolerancije T_c sa intervalom poverenja od 95%. Za ovo pravilo odlučivanja granica prihvatanja A_U jednaka je granici tolerancije T_c .

Odluka o prihvatanju ili odbijanju ispitivanih uzoraka zasnivaju se na izmerenim vrednostima (trouglovi), dok prave vrednosti merene veličine (krugovi) nisu poznati. Slučajevi (b) i (c) dovode do pogrešnih odluka koje se nazivaju *lažno prihvatanje* i *lažno odbacivanje*. Kod slučaja (c) stvarna vrednost merenja leži (nesvesno) izvan intervala poverenja od 95%.

Da bi se verovatnoća donošenja pogrešne odluke zadržala na prihvatljivom nivou i za laboratoriju i za korisnika usluga, Profi lab koristi pravilo odlučivanja koje se naziva binarno - jednostavno prihvatanje ili podeljeni rizik. Kada je rezultat merenja blizu granice tolerancije T_c , rizik da su prihvaćeni rezultati merenja izvan granice tolerancije T_c je 50%. Rizik lažnog odbijanja je do 50% za rezultat merenja iznad granice tolerancije T_c , u blizini te granice. Na osnovu ovog pravila odlučivanja laboratorija i korisnik usluga su saglasni da prihvataju usaglašavanje (ili u suprotnom odbacivanje) predmeta ispitivanja čije svojstvo ima izmerenu vrednost u intervalu prihvatljivosti. Na taj način binarnim - jednostavnim pravilom odlučivanja laboratorija i korisnik usluga dele posledice pogrešnih odluka.

Izjave o usaglašenosti se u zavisnosti od dobijenog rezultata ispitivanja navode na sledeći način:

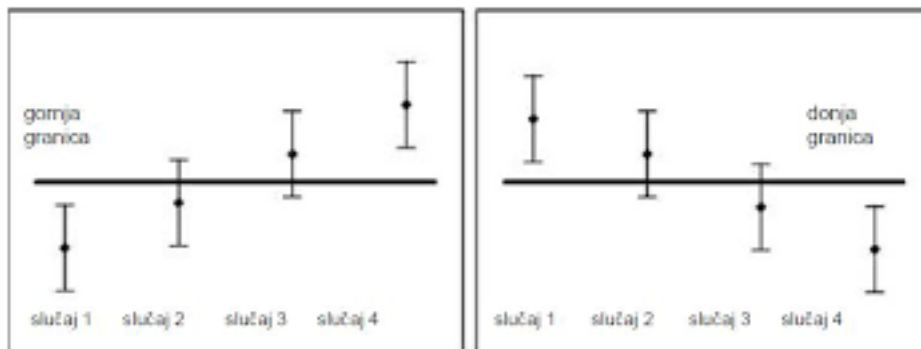

Tabela. Izjave o usaglašenosti

Broj slučaja	Opis	Izjava o usaglašenosti
Slučaj 1	Rezultat merenja sa proširenom mernom nesigurnošću je u propisanim graničnim vrednostima (ispod gornje granice, odnosno iznad donje granice Pravilnika/Uredbe ili specifikacije proizvoda).	Na osnovu rezultata analiziranih parametara uzorak je USAGLAŠEN sa zahtevima propisanim u odgovarajućem Pravilniku/Uredbi ili specifikaciji proizvoda.
Slučaj 2	Rezultat merenja je u propisanim granicama, a interval proširene merne nesigurnosti prelazi propisane granične vrednosti	Na osnovu rezultata analiziranih parametara uzorak je USAGLAŠEN sa zahtevima propisanim u odgovarajućem Pravilniku/Uredbi ili specifikaciji proizvoda (NAPOMENA: Usaglašenost se ne može potvrditi sa nivoom poverenja od 95% za proširenu mernu nesigurnost, za "određeni parameter", odnosno postoji verovatnoća da se rezultat nađe i izvan propisane granice).
Slučaj 3	Rezultat merenja je izvan propisanih granica, a interval proširene merne nesigurnosti obuhvata deo graničnih vrednosti	Na osnovu rezultata analiziranih parametara uzorak je NEUSAGLAŠEN sa zahtevima propisanim u odgovarajućem Pravilniku/Uredbi ili specifikaciji proizvoda (NAPOMENA: Neusaglašenost se ne može potvrditi sa nivoom poverenja od 95% za proširenu mernu nesigurnost, za "određeni parameter", odnosno postoji verovatnoća da se rezultat nađe i unutar propisane granice).
Slučaj 4	Rezultat merenja sa proširenom mernom nesigurnošću je izvan propisanih graničnih vrednosti (iznad gornje granice, odnosno ispod donje granice Pravilnika/Uredbe ili specifikacije proizvoda).	Na osnovu rezultata analiziranih parametara uzorak je NEUSAGLAŠEN sa zahtevima propisanim u odgovarajućem Pravilniku/Uredbi ili specifikaciji proizvoda.

Ako se dobije rezultat merenja koji je jednak granici specifikacije tada se postupa kao u slučaju 2.